

Vedr. høring over Kunststøtteudvalgets rapport om det statslige kunststøttesystem

Hermed Organisationen Danske Museer høringssvar vedr. ovenstående rapport.

Vi har valgt at opdele svaret i 4 emner, som har særlig relevans set i kunstmuseumsfagligt perspektiv.

1. Kunstmuseerne og kunststøtten

Man har i rapporten valgt ikke at betragte de danske kunstmuseer som en del af kunststøttesystemet, idet man her henviser til Kulturarvsstyrelsen.

At kunstmuseerne ikke betragtes som en del af kunststøttesystemet forekommer inkonsekvent, da det er evident, at kunstmuseerne *også* spiller en vigtig rolle for udstilling af samtidskunst i Danmark (både den danske og den udenlandske), og mange steder rundt i landet er netop det lokale kunstmuseum borgernes vindue til samtidskunsten. Sammen med gallerier og kunsthaller tilbyder kunstmuseerne således en vigtig udstillingsmulighed for kunstnere. Det er således en vigtig dimension, at afholdelse af en stor soloudstilling på et statsanerkendt kunstmuseum kan være et absolut afgørende karriereskridt for en kunstner.

Kunstmuseerne, der i modsætning til kunsthallerne er forpligtet til at forske og producere ny viden, kan sætte den nye kunst i historisk perspektiv og være med til at blåstempe samtidskunstnerne, ligesom samtidskunstudstillinger ofte fører frem til vigtige erhvervelser til samlingerne. Sammen med gallerier og kunsthaller, der i højere grad tager sig af vækstlaget, skaber kunstmuseerne således vigtige udstillingsmuligheder for de danske kunstnere og dansk kunsts udvikling.

Kunstmuseernes ansøgninger til kunststøttesystemet, i regi af Statens Kunstråd, udgør da også en stor andel af den samlede mængde ansøgninger. Det er positivt, da det afspejler et stort engagement hos museerne i forhold til samtidskunsten. Et engagement, der var stærkt savnet for bare 10 år siden.

De danske kunstmuseer blev dengang berettiget kritiseret af førende danske og udenlandske billedkunstnere, gallerister, kunstkritikere m.v. for ikke at sørge for at

Association of Danish Museums
Vartov, Farvergade 27D
1463 København K, Denmark
T + 45 4914 3966
F + 45 4914 3967
info@dkmuseer.dk
www.dkmuseer.dk

Nils M. Jensen
Direktør/Director
M +45 25489328
nmj@dkmuseer.dk

udstille selv de dygtigste og mest talentfulde danske samtidskunstnere. Kunstnere som Olafur Eliasson, Elmgreen&Dragset mfl., måtte primært til udlandet for at udstille og gøre karriere. Dette har også medført, at mange danske kunstmuseer kom sent på banen i forhold til erhvervelser af kunstnere, som nu er blevet internationale stjerner (og derfor meget dyre).

Situationen er heldigvis en anden i dag, bl.a. fordi kunststøttesystemet i højere grad giver mulighed for kunststøtte til samtidskunst på museerne.

Når dette er så afgørende en årsag til den stigende interesse for at vise samtidskunst på museerne, skyldes det, at kunstmuseerne skal turde løbe den risiko det udgør at arbejde med især udenlandsk samtidskunst, som erfaringsmæssigt ofte har meget svært ved at trække det brede publikum. Det er samtidig ofte meget bekosteligt at vise både dansk og udenlandsk samtidskunst, da der fx kan kræves avanceret udstyr til visningen heraf.

Det er derfor af afgørende betydning for det danske kunstlivs mangfoldighed og kvalitet, at kunststøttesystemet bakker kunstmuseerne op i at turde tage sådanne chancer med substantielle tilskud til deres udstillingsprojekter.

2. Støtte til udstilling af dansk kunst kontra udenlandsk kunst

Som kunststøttesystemet er i dag, er det ikke muligt at søge produktionsstøtte for udenlandske kunstnere, men kun til danske. Det er positivt, at danske kunstnere kan modtage produktionsstøtte, og mange kunstmuseer har valgt at invitere danske kunstnere til at lave nyproducerede kunststillinger på baggrund af denne mulighed, men det er problematisk, at der ikke er det samme incitament, når det gælder udenlandske kunstnere. Det medfører, at kunstmuseerne har langt sværere ved at finansiere visningen af den udenlandske kunst i Danmark, og at museerne ikke kan give danske og udenlandske kunstnere ens betingelser. Det forekommer i en globaliseret tid som en fejl, at vi herved undsiger os muligheden for et tilstrækkeligt indblik i den globale helhed omkring os, hvis vi udelukkende præsenteres for vore egne kunstneres kunst, som systemet støtter. Kunstmuseerne arbejder i meget høj grad internationalt og orienterer sig internationalt, så denne skelnen er noget kunstig.

Det er vigtigt at sætte mere fokus på at udenlandsk kunst vises i Danmark – et problem rapporten end ikke nævner.

3. Institut-modellen

ODM kan ikke tilslutte sig rapportens forslag om en institutmodel, som til forveksling ligner en model, hvor Kunststyrelsen videreføres med udvidede beføjelser og et nyt navn, men uden de udmøntende råd og udvalg som i dag sikrer demokrati og armslængde til det politiske niveau. Det er ODMs holdning, at Kunststyrelsens nuværende meget selvstændige identitet og rolle burde have været grundigt belyst i rapporten, som en del af årsagen til den samlede uoverskuelighed. Det er tydeligt, at brugerne er i tvivl om forholdet mellem Kunststyrelsen og Statens Kunstråd og Statens

Kunstfond. Det ses, blandt andet, i den forveksling der ofte forekommer i krediteringen i forbindelse med støtte.

ODM mener, at det er afgørende vigtigt at repræsentantskaberne bevares, og at udvalgsmedlemmer fortsat udpeges, da dette sikrer mangfoldighed, demokrati og åbenhed i kunststøttesystemet. Det forhindrer ikke, at folk skal udpeges på baggrund af deres personlige faglige kompetencer (- og ikke som repræsentanter for særlige kunstpolitiske organer eller fraktioner.)

ODM mener, at der af og til opstår en ufrugtbar kamp mellem kunstnere og institutioner om, hvem der skal have støtten, som om støtte til kunstinstitutioner udelukker støtte til kunstnere (fedtlagsdiskussionen). Det er vigtigt, at en del af kunststøtten går til at sikre virkelig gode udstillingsmuligheder for kunstnerne, da det er afgørende for deres udvikling og borgernes muligheder for at opleve deres kunst. Men det er også vigtigt, at kunstnerne fortsat sikres midler til deres personlige kunstneriske udvikling.

ODM mener bl.a. af den grund, at både Statens Kunstråd og Statens Kunstfond bør bevares, så disse formål ikke bliver hinandens konkurrenter.

Statens Kunstråd virker dog stadig som om rådet er i tvivl om egen rolle, og bør muligvis kun bestå af formænd for Kunstrådets fagudvalg. Fagudvalgene ser ud til at fungere meningsfuldt. Det er også ODMs opfattelse, at tværfaglige projekter også finder vej til støtten, ofte i samarbejde mellem udvalgene.

4. Kvalitet, mangfoldighed og eksperimenter på tværs

ODM mener ikke, at der er noget til hinder for, i det nuværende system, at eksperimenterende kunst støttes, ej heller tværestetiske kunstformer, som kan støttes i samarbejde mellem fagudvalgene. Samtidskunsten består i dag af mange udtryksformer, fra lydkunst til performance, maleri og byrumsinterventioner, som også kunstmuseerne har taget til sig. I den forbindelse må et kvalitetsbegreb differentieres, og kunstværker må bedømmes i forhold til deres respektive genre (state of the art indenfor lydkunst, hvis det er et lydværk osv). Endvidere bør kunststøtten afspejle den enkelte kunstneriske udtryksforms muligheder for at klare sig godt på markedet og afspejle dette, og der bør gives støtte til eksperimenter på tværs af genrer.

På vegne af Organisationen Danske Museer

Med venlig hilsen
Christine Buhl Andersen (formand)
&
Nils M. Jensen